

بسمه تعالی

محتوای رشته
حفظ ترجمه منظوم (شعر)
قرآن کریم

براساس قرآن منظوم امید مجد

ویژه مقطع ابتدایی

سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۳

کارشناسی گسترش فرهنگ قرآن ، عترت و نماز

مدیریت آموزش و پرورش ناحیه دو شیراز

« سوره ناسی »

که رحمتگر و مهربان خلق راست
که خلق جهان راست شاه و اله
کند وسوسه قلب‌های بشر
چه از جن بود او چه از آدمی

سر آغاز گفتار نام خداست
بگو می‌برم سوی ربی پناه
ز شیطان خناس کز مکر و شر
کند وسوسه قلب‌ها هر دمی

« سوره فلق »

که رحمتگر و مهربان خلق راست
که بشکافد او آسمان صبحگاه
ز شر شبانگه چو آید پدید
میان گره، سحر خود می‌برند
چو بر دیگران حسرتش را نمود

سر آغاز گفتار نام خداست
بگو می‌برم سوی یزدان پناه
ز شر هر آن چیز کو آفرید
ز شر زانی که افسونگرند
ز شر هر آنکس که باشد حسود

« سوره توحید »

که رحمتگر و مهربان خلق راست
که هرگز ندارد نیازی به کسی
ندارد شریکی خدا هیچ گاه

سر آغاز گفتار نام خداست
بگو او خدایست یکتا و بس
نژاد و نژاییده شد آن اله

« سوره کوثر »

که رحمتگر و مهربان خلق راست
به تو کوثری پاک ای مصطفی
برای خدایت بکن ذبح با
خودش نسل مقطوع و ابتر بماند

سر آغاز گفتار نام خداست
همانا که اینک بدادیم ما
تو هم پس به شکرانه می‌خوان نماز
همانا همان کسی که عیبت بخواند

«سوره مسد»

که رحمتگر و مهربان خلق راست
که شد قطع بر امر پروردگار
فزونى اموال روز حساب
فتد داخل آتشی شعله ور
ز گردن و رالیف خرما درست

سر آغاز گفتار نام خداست
دو دست ابی لهب آن مرد خار
نشاید کند دفع از وی عذاب
به زودی بیفتد به نار سقر
ز نش نیز هیزم کشی مضطر است

«سوره نصر»

که رحمتگر و مهربان خلق راست
عیان گشت رایات فتح و ظفر
بیایند در دین یکتا اله
تو آمرزشی خواه از کردگار
بیخشاید از بندگانش خطا

سر آغاز گفتار نام خداست
چو با یاری کردگار بشر
بینی همه دسته دسته ز راه
ستایش کن آنگاه پروردگار
که توبه پذیر است یکتا خدا

«سوره کوثر»

که رحمتگر و مهربان خلق راست
به تو کوثری پاک ای مصطفی
برای خدایت بکن ذبح باز
خودش نسل مقطوع و ابتر بماند

سر آغاز گفتار نام خداست
که اینک بدادی ما
تو هم پس به شکرانه می خوان نماز
همانا همان کس که عیب بخواند

«سوره کافرون»

که رحمتگر و مهربان خلق راست
به کفار و بر مشرکان خدا
که آن را پرستید در روزگار
نه من می پرستم بتان شما
که باشد مرا رب و پروردگار
که توحید من نیز از آن خویش

سر آغاز گفتار نام خداست
بگو ای رسول خدا مصطفی
نخواهم پرستم خدایان خار
نه هرگز پرستید رب مرا
نه هرگز پرستید آن کردگار
شما پس همان شرک گیرید پیش

«سوره ماعون»

که رحمتگر و مهربان خلق راست
که انکار می‌کرد روز جزا
که می‌راند از دَرگه خود یتیم
که بر مَرَد مسکین ببخشد طعام
ولی هست غافل ذکر و نیاز
به دنبال تزویر و نیرنگ بود
نگویی نکرده است در هیچ حال

سر آغاز گفتار نام خداست
ندیدی تو آن شخص ای مصطفی
همان شخص بی‌رحم و خار و لعین
نکرده است ترغیب کس را تمام
پس ای وای بر آنکه خواند نماز
همان کس که چون طاعتی هم نمود
کند باز داری از انفاق مال

«سوره قریش»

که رحمتگر و مهربان خلق راست
که قوم قریش الفت آرد به کار
به هنگام صیف و زمان شتا
که چون جوع آمد به دادی غذا
بفرمودشان ایمن از بیم و شرّ

سر آغاز گفتار نام خداست
چنان کرد با ابرهه کردگار
چنان الفتی تا بماند به جا
پرستید پس رب این خانه را
به هنگام ترس و به وقت خطر

«سوره فیل»

که رحمتگر و مهربان خلق راست
چه آورد بر روز اصحاب فیل؟
که کعبه ز کینه نگردد خراب؟
بدان سنگ سجیل آژردشان
که حیوان علف زیر دندان نمود

سر آغاز گفتار نام خداست
ندیدی تو آیا که رب جلیل
نه تدبیر ایشان بدادی بر آب
ابابیل مرغان فرستادشان
بد نهایشان خرد، آنسان نمود

«سوره عصر»

که رحمتگر و مهربان خلق راست
زیانها رساند به خود هر دمی
که پیوسته نیکند و پرهیز کار
به حق و شکیبائی و اهتمام

سر آغاز گفتار نام خداست
قسم باد بر عصر، کاین آدمی
بجز مؤمنان به پروردگار
سفارش نمایند هم را مدام

«سوره عادیات»

که رحمتگر و مهربان خلق راست
نفس هایشان بر شماره فتاد
بیفروختند آخگری وقت جنگ
به غارت گرفتندشان در سحر
به دور سپاه عدو ریختند
به پروردگارش بُود ناسپاس
چو حاضر شود نزد یکتا اله
بخیل است همواره در بذل آن
برانگیخته می شود از قبور

سر آغاز گفتار نام خداست
بدان اسب هایی که روز جهاد
ز سُم خود از تاختن روی سنگ
شبیخون به دشمن زدند و شرر
ستوران غباری برانگیختند
به آنها قسم گآدمی بی اساس
بدین ناسپاسی دهد خود گواه
بود سخت مشتاق مال جهان
نداند که روزی رود چون به گور

«سوره قدر»

که رحمتگر و مهربان خلق راست
کتابی شب قدر بر مصطفی
که اندر شب قدر باشد تمام
مقامش فراتر ز ماهی هزار
به پیغمبر و بر امامان به شب
که تقدیر خلق است در آن نهان
که این شب، شب رحمت است و درود

سر آغاز گفتار نام خداست
همانا که نازل نمودیم ما
چه آگاه سازد تو را ز آن مقام
شب قدر در پیش پروردگار
ملائک و جبریل بر امر رب
نمایند از هر اموری بیان
بود تا سحر ذکر حق و سجود